

Mielul pascal

Elena Armenescu

Cum străbat eu totdeauna
cărările, am ajuns
spre cuprinsul necuprins și
spre mielul pascal
pe care-l visez jucându-se cu mine,
pregătit de sacrificare
l-am văzut,
legat, zbirând, tot la mine căutând
ca spre scăpare,
miel pascal pe care
îl visez în săptămâna patimilor
cu burta sfâșiată
căruia-i văd mațele spânzurate
de degetele
celui care-i împlântase cutitul
în jugulare.
cu ochi blânzi
de bunăvoie venea,
credea că se joacă
atunci când la moarte mergea,
neștiind
și se juca aşa... ca într-o logodnă
cu floarea de măr,
se juca aşa...
ca atunci când mori
nevinovat, încredințat
că treci printr-o livadă
înflorită-n Adevăr.
Doamne! Verbului mă rog acum
Și Tie-
Du-mă în altă împărație,
unde nu se îngăduie
să te înfrupți
cu nevinovăție!
în poiană aleasă, cu narcise și ghocei
visez totuși trează
mielul pascal
jucându-se cu mine
și cu puii de lei.